

en els Congressos. En aquestes dues publicacions consta un fet excepcional: El rei Martí, que assistí a la col·locació de la primera pedra de l'Hospital de la Santa Creu, el 17 d'abril de 1401, i el 28 de juliol, del mateix any, ordenà i manà al seu conseller i tresorer que lliurés a l'Hospital de la Santa Creu deu mil sous barcelonesos, el 5 d'agost, als vuit dies, va escriure al Batlle de Barcelona, Joan Çabastida, una lletra en què consta el següent manament:

“Lo Rey. Batle.

Recordeus que nos estants aci en Barchinona donam graciosament al Espital noveïlament commençat en la dita ciutat, tota la pedra i seble nostre que és davant la daraçana, la qual havia aparellada per lo palau que havien proposat fer, proper a la dita daraçana.” O sigui, que va donar per la construcció de l'Hospital de la Santa Creu els carreus que estaven de molts anys preparats per a bastir un palau a la Reialesa. “Les últimes voluntats i l'Hospital de la Santa Creu”, *Anuari de l'Hospital de la Santa Creu*, 1920. Pàg. 5 a 17. “Ordinacions de l'Hospital General de la Santa Creu de Barcelona. (Any MCCCCXVII). Copiades textualment del Manuscrit Oficial i prologades pel doctor Roca. Barcelona. Fidel Giró, 1920. (*Publicació de la “Associació General de Metges de Llengua Catalana”*) (Lo breçol de l'Hospital de la Santa Creu”. *Anuari de l'Hospital de la Santa Creu*, 1921-1922. “L'Hospital migeval de Sant Macià”, *Anuari de l'Hospital de la Santa Creu*, 1923-24 i 25”. “Inventari. Publicació dels inventaris dels Girgós, de Dòna Estephania de Carroç de Mur y d'Antorca y de dòna Joana de Navel, existents en lo arxiu de l'Hospital de la Santa Creu.”

La Il·lustre Administració agrai, en totes ocasions, els erudits i exemplars treballs del doctor Josep Maria Roca, i tenint present el que valia com a ciutadà integèrrim, com a metge exemplar i com a especialista capdavanter, el nomenà individu del Tribunal Censor de les darreres oposicions que s'han efectuat per a proveir una plaça de l'especialitat, en el nostre Hospital.

Fou President de la “Comissió Organitzadora de l'homenatge dels Metges Catalans al doctor Cardenal en les seves noccs d'or científiques”. L'homenatge consistí en la celebració, el dia 25 d'octubre de 1925, d'una solemne sessió en aquest mateix saló d'actes, en la qual llegí una salutació entusiasta en nom propi i en el dels metges de la nostra terra, en l'adhesió, parlada, dels representants de les entitats mèdiques de la nostra ciutat i en la col·locació d'una làpida commemoradora del fet, en el frontis del pavelló de Nostra Dona de Montserrat, en què es llegeix: *Els Metges Catalans al doctor Cardenal en el seu cinquantenari quirúrgic MCMXV*.

Una malaltia dominant, no registrada en cap Patologia, malgrat de resultar, cada dia, més expandida i d'actuació virulent progressiva, és la que consisteix a ingressar en centres, dels quals els de Cultura no són més exclosos, amb la intenció de cercar-hi un nom i un benestar personal i, a vegades, escalar algun lloc de les Directives, amb el propòsit humil de figurar en les llistes corresponents. A l'hora de les confabulacions i dels entrebancs, en aquella en què sovintegen els *carinyosos* copets a l'espatlla, amb efectivitat de *traveta*, que és l'hora de preparació pel repartiment de càrrecs, tothom hi és. Però a l'hora de fer els treballs corresponents a cada un dels càrrecs, sols s'hi troba algun individu escadusser, que, de bona fe, carrega amb el treball d'ell i el dels seus companys, per a fer quedar bé la institució. Crec que la malaltia existeix des que hi ha Juntes Directives. El nostre biografiat ingressava en un centre, Acadèmia, Ateneu, etc.,